

alligevel til at beskatte en hel masse. Så det er altså sådan lidt svært. Hr. Thulesen Dahl beder mig om at være lidt mere konsistent på regeringens vegne, men jeg vil nok sige, at der måske også her er behov for, at hr. Thulesen Dahl selv er lidt mere konsistent i sin holdning.

Vores holdning er som sagt, at vi fuldt ud støtter de personer, der arbejder for at få nedsat diæterne til noget, der afspejler de reelle meromkostninger. Ingen tvivl om det, det vil vi fuldt ud støtte. Men det skal ikke være sådan, at man skal til at forbyde sig mod internationale konventioner, fordi man vil korrigere via skatten. Det er ikke min holdning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige til skatteministeren, at forskellen på en lønmodtager og en politiker er, at politikerne er med til at vedtage de regler, der skal gælde for politikerne selv, mens lønmodtageren i almindelighed er underkastet de regler, som politikerne laver. Det er derfor, det er meget vigtigt, at vi hele tiden er påpasselige med, at der ikke gælder særregler for politikerne, som giver dem bedre vilkår end almindelige lønmodtagere. Det vil Dansk Folkeparti gerne påtage sig opgaven at stå vagt om.

Så vil jeg omkring vederlaget spørge: Er det ikke sådan, at når man i Europa-Parlamentet diskuterer muligheden for at sætte satserne ned, så er det netop et udtryk for, at de satser har været højere end de omkostninger, de skulle dække? Og er det ikke netop en indikation af, at en stor del af de udbetalinger, der har fundet sted, har haft karakter af vederlag? Og hvis der nu var tale om en ganske almindelig lønmodtager, som af sit firma fik udbetalt mere end de omkostninger, det skulle dække, ville Skatteministeriet og ligningsmyndighederne så ikke generelt beskutte de penge som almindelig løn-udbetaling? Hvorfor er det ikke sket, når det eksempelvis handler om europaparlamentarikerne?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning. Og så kan vi vist gå videre i ordforrækkelsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at skatteministeren er enig i, at vi skal arbejde videre med at få saneret forholdene i Europa-Parlamentet, men jeg vil bede skatte-

ministeren om også at besvare det andet spørgsmål, som jeg stillede:

Finder skatteministeren ikke, at det er et kolossalt problem, at der har udviklet sig en ny adel af bureaukrater i Bryssel, som har tårnhøje lønninger – de er, så vidt jeg ved, højere end skatteministerens f.eks. – som kun betaler en symbolsk skat, og som oven i købet derudover har en række skattefrie frynsegoder?

Disse lønninger betales af danske skatteydere, men er overladt til EU-beskatning, så vidt jeg har forstået reglerne. Det kan ikke være rigtigt. Og jeg vil godt spørge, om den danske stat, om den danske regering også på dette område har tænkt sig at skærpe kursen i EU, hvor der floterer de mest åbenlyse urimeligheder og det mest åbenlyse skatteunddragelsessystem, der vel overhovedet kendes.

Erik Mortensen (S):

Nu er vi jo allerede langt, langt inde i debatten, men ministerens redegørelse var faktisk grundig, og den er jo også i høj grad bekendt for Skatteudvalgets medlemmer, hvor stort set alle aspekter i denne sag er blevet vendt.

Jeg synes ikke, der skal være nogen tvivl om – og jeg håber heller ikke, der er nogen, der er i tvivl – at netop Danmark arbejder stærkt i retning af en sanering af hele bureaukratiet og dermed også de økonomiske muligheder for såvel parlamentarikere som ansatte i EU. Jeg mener stadig væk – også på partiets vegne – at Parlamentet i vidt omfang ordner sine egne affærer, og i og med at vi er fuldgyldige medlemmer af EU, er vi også med til at arbejde i den retning.

De allersæneste meldinger om udviklingen i Europa-Parlamentet siger jo, at man netop nu går alvorligt i gang med at sanere mediediætsystemet, og selv rejsegodtgørelsen, som jo har været en stor anstødssten, bliver nu også revideret og formentlig omlagt.

Jeg synes også, at det er prisværdigt, at man fra dansk side arbejder helt klart i retning af ens aflønning til parlamentarikerne. Den er i dag vidt forskellig, idet man får noget, der svarer til det enkelte nationale parlaments grundvederlag.

Alt i alt gik ministeren i detaljer med mange af tingene, og jeg synes ikke, der er nogen grund til at føje mere til. Socialdemokratiet er trygt ved, at både systemet selv og den danske indflydelse i EU arbejder i den rigtige retning, og selvfølgelig henset til de nationale forpligtelser, som vi har på en række andre områder, finder vi ikke, der er grundlag for at støtte dette forslag.